FCI Standard **Nr. 50**

06.11.1996 (EN) **(ORG 29.10.1996)**

NEWFOUNDLAND

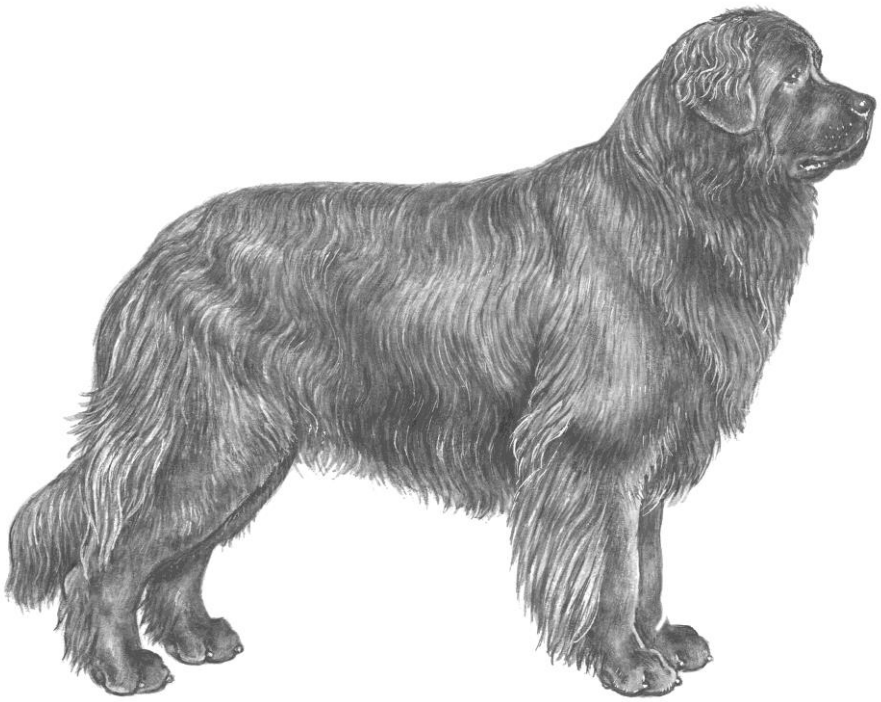
Oprindelsesland: Canada
Protektion: FCI

Anvendelse: Slædehund til tung last, vandhund

Klassifikation: FCI Gruppe 2 (Pinschere, Schnauzere, Molosser og Sennenhunde)
Sektion 2.2 (Molosser og Bjerghunde).
Uden brugsprøve

Historie: Racen er opstået på øen Newfoundland ud fra lokale hunde og den store, sorte "Bjørnehund", som blev indført af vikingerne efter år 1100. Da fiskerne fra Europa begyndte at komme, hjalp forskellige nye racer til med at forme og styrke den, men dens væsentlige karakteristiske træk blev bevaret. Da koloniseringen af øen begyndte i 1610, besad Newfoundlands-hunden allerede stort set sin rette bygning og adfærd. Disse træk har gjort den i stand til at modstå de hårde vilkår, der skyldes det ekstreme klima og det barske hav, når den trak tunge byrder på land eller virkede som vandhund og livredder.

Helhedsindtryk: En Newfoundland er massiv med en kraftfuld krop, godt muskuløs og med vel koordinerede bevægelser.

NEWFOUNDLAND

Proportioner: Kroppens længde fra skulderspidsen til sædebensknuden er større end afstanden fra manken til jorden. Kroppen er kompakt. Hos tæverne kan kroppen være en smule længere og er mindre massiv end hos hannerne. Afstanden fra manken til brystets underside (brystdybden) er større end afstanden fra brystets underside til jorden.

Adfærd, karakter: En Newfoundland's udtryk afspejler godmodighed og mildhed. Den viser sin glæde på en værdig måde, er opfindsom og kendt for sin fuldt pålidelige venlighed og ro.

Hoved: Massivt. Tævens hoved har samme generelle bygning som hannens – men er mindre massivt.

- Skalle: Bred med svagt hvælvet isse og kraftigt udviklet baghoved
- Stop: Tydeligt – men aldrig brat
- Næse: Stor, godt pigmenteret med veludviklede næsebor. Farven er sort hos sorte og hvid/sorte hunde, brun hos brune hunde.
- Næseparti: Absolut kvadratisk, dybt og moderat kort, beklædt med kort fin pels og uden rynker. Mundvigen er tydelig, men ikke overdrevent markeret.
- Læber: Bløde
- Bid: Saksebid eller tangbid

Øjne: Relativt små, moderat dybtliggende. De er bredt ansat, og blinkhinden er ikke synlig. Farven er mørkebrun hos sorte og hvid/sorte hunde. Hos brune hunde tillades lysere nuancer.

Ører: Relativt små, trekantede med afrundede spidser. De er ansat godt tilbage på siden af hovedet og ligger tæt ind til hovedet. Hvis øret hos en voksen hund holdes fremad, kan det nå til den inderste øjenkrog på samme side.

Hals: Stærk og muskuløs, velansat i skulderpartiet og lang nok til at give en værdig holdning af hovedet. Halsen bør ikke have for rigelig løs halshud.

Krop: Knoglebygningen er helt igennem massiv. Set fra siden virker kroppen dyb og kraftfuld.

- Overlinie: Vandret og fast fra manke til kryds
- Ryg: Bred
- Lænd: Stærk og godt muskuløs
- Kryds: Bredt og skråtstillet i en vinkel på ca. 30°
- Bryst: Bredt, fyldigt og dybt med godt hvælvede ribben
- Underlinie: Næsten vandret og aldrig med optrukken bug

Lemmer:

Forpart: Forbenene er lige og parallelle – også når hunden går skridtgang eller traver langsomt.

- Skuldre: Særdeles muskuløse og godt tilbagelagte
- Albuer: Ligger tæt ind til brystet
- Mellemhånd: Let skråtstillet
- Forpoter: Store og proportionerede efter kroppen, godt rundede og tæt sluttede med faste og kompakte tæer. Der er "svømmehud" mellem tæerne.

Bagpart: Da den drivkraft, der kræves for at trække byrder, svømme eller give en effektiv, jordvindende bevægelse, i høj grad afhænger af bagparten, er bygningen af bagparten hos en Newfoundland af største vigtighed. Bækkenet skal være kraftigt, bredt og langt.

- Overlår: Brede og muskuløse
- Knæ: Velvinklede – dog ikke så meget, at hunden virker "sammenkrøbet".

NEWFOUNDLAND

Underlår: Stærke og temmelig lange
Haser: Relativt korte, godt lavt ansatte, stillet i god bredde og parallelle. De er hverken ind- eller udaddrejede.
Bagpoter: Faste og tæt sluttede. Eventuelle vildkløer bør være fjernet.
(NB! Fjernelse af vildkløer er forbudt i Danmark)

Hale: Halen virker som ror, når en Newfoundland svømmer, og den er derfor stærk og bred ved roden. I stand hænger halen ned, måske med en lille bøjning ved spidsen; den kan nå ned til eller lidt forbi haseleddet. Når hunden er i bevægelse eller i affekt, bæres halen ret bagud med en let bue opad, men aldrig oprullet over ryggen eller bøjet indad mellem bagbenene.

Bevægelse: En Newfoundland's bevægelse har god rækkevidde fortil og kraftigt fraskub fra bagparten, så man får indtryk af uanstrengt styrke. En let rulning i ryggen er naturlig. Efterhånden som tempoet øges, har hunden tendens til at træde i ét spor, og overlinien forbliver vandret.

Pels:

Hårlag: En Newfoundland har en vandafvisende dobbeltpels. Yderpelsen er moderat lang og lige uden krøller. Let bølget pels tillades. Underulden er blød og tæt – mere tæt om vinteren end om sommeren, men findes altid i et vist omfang på kryds og bryst. Pelsen på hovedet, på næsepartiet og ørerne er kort og fin. Der er frynser på for- og bagben. Halen er helt dækket af et langt og tæt hårlag, der dog ikke danner fane.
Trimning og klipning er ikke ønskelig.

Farve: Sort, hvid/sort og brun

***Sort*:** Den traditionelle farve er sort. Farven skal være så ensartet som muligt, men en svag "solbrændt" nuance er tilladt. Hvide aftegninger på bryst, tæer og/eller halespids tillades.

***Hvid/sort*:** Denne farvevariant er af historisk betydning for racen. Det foretrukne aftegnings-mønster er sort hoved med - så vidt mulig - en hvid blis, der når ned over næsepartiet, sort sadel med regelmæssige aftegninger, samt sort på krydset og det øverste af halen. De øvrige partier skal være hvide og kan have minimalt med småpletter.

Brun: Den brune farve går fra chokoladebrun til bronzefarvet. Hvide aftegninger på bryst, tæer og/eller halespids tillades.
Hvid/sorte og brune hunde udstilles i samme klasse som sorte.

Størrelse: Gennemsnitlig skulderhøjde er

- voksne hanner	71 cm (28 inches)
- voksne tæver	66 cm (26 inches)

Gennemsnitsvægten er

- voksne hanner	68 kg
- voksne tæver	54 kg

Der ønskes god størrelse, som dog ikke må gå forud for harmoni, generel sundhed, knoglekraft og korrekt bevægelse.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende.

NEWFOUNDLAND

- Helhedsindtryk: Opløben bygning, mangelfuld substans
- Generel knoglekraft: Tung og dorsk fremtræden, spinkel
- Temperament: Aggressiv, sky
- Hoved: Smalt
- Næseparti: Spinkelt/spidst eller langt
- Læber: Udtalt hængende læber
- Øjne: Runde, udstående gule øjne, udtalt synlige blinkhinder
- Ryg: Karperyg, blød eller hængende ryg
- Forparti: Bløde håndrødder, spredte flade poter, poter drejet ind- eller udefter, manglende "svømmehud" mellem tæerne
- Bagpart: Stejl knævinkling, kohaset, hjulbenet, indaddrejede poter
- Hale: Kort, lang, med haleknæk, oprullet halespids

- Bevægelse: Trippende, slæbende, krabbende, for snæver, vævende, krydsende fortil, udaddrejede eller udpræget indaddrejede poter fortil, hackney-bevægelse, pasgang.
- Pels: Fuldstændig åben pels. Manglende underuld

Diskvalificerende Fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der tydeligt viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Overbid eller underbid, skævt bid
- Kort eller flad pels
- Aftegn af enhver anden farve end hvid hos sorte og brune hunde
- Enhver anden farve end sort, hvid/sort og brun

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk præg bør anvendes i avlen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:
Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

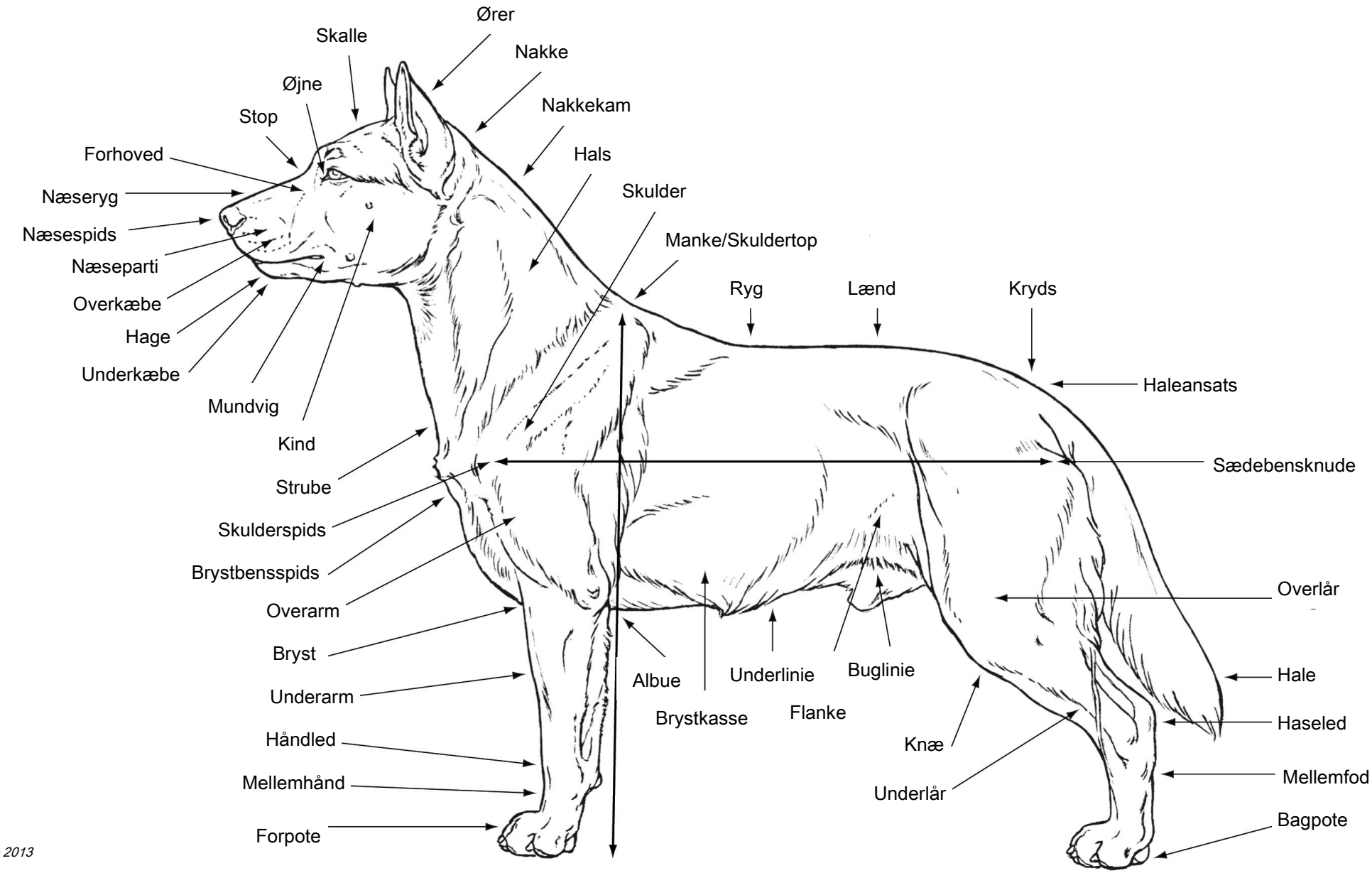
Ω Ω Ω

Standarden udgivet af FCI 6. november 1996

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité
AUGUST 2019

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave afløser standard udsendt af DKK i DECEMBER 1997 ¤ ¤ ¤

Anatomiske træk

Bystrup 2013